

4169
3066

1026

8261

தேவாரத்தின் சிறப்பு

“நம்மோட பழைய ராகங்கள்
ஒரிஜினல் ரூபம் மாறாம ரொம்பக்காலமா
வந்துண்டி ரூப்பது தேவாரப் பண்களில்
தான் என்று தெரிகிறது. வேதத்தை
ஸ்வரம் தப்பாமல் வைதிகாள் வம்ச
பரம்பரையாக ரட்சித்துக் கொடுத்து
வந்துள்ளது போல தேவார ஒதுவார்
மூர்த்திகள் வழிவழியாக தேவாரப்
பாடல்களை காப்பாற்றிக் கொண்டு
வந்துள்ளார்கள்.

இப்பொழுதுள்ள சங்கராபரணம்,
பைரவி, நீலாம்பரி, காம்போஜி, கேதார
கௌள, பந்துவராளி, செளராஷ்ட்ரம்
போன்ற ராகங்கள் வேறு பெயரில் பண்
ஆக உள்ளன என்று ஆராய்ச்சி மூலம்
நிச்சயம் செய்துள்ளார்கள்”

பக்கம் - 7

Veda Vidya PRINTERS, SRIRANGAM. Ph: 95431 - 243 21 81

காஞ்சி மாமுனிவர் கண்ட

தேவார மூவர்

தொகுப்பாசிரியன்
வையைச்சேரி தேவாரம்
பாலகப்ரமணியன்

வையைச்சேரி தேவாரம் சீதாராம அய்யர்
நினைவு வெளியீடு

Sri Chandramouleeswaraya Namah!
Sri Sankara Bhagavadpadaacharya Palamparagatha Mostamneya
His Holiness Sri Kanchi Kamakoti Peethadhipathi
JAGADGURU SRI SANKARACHARYA SWAMIGAL
SRIMATAM SAMSTHANAM
No. 1, Salsi Street, Kanchi - 631 502, Tamilnadu, India.

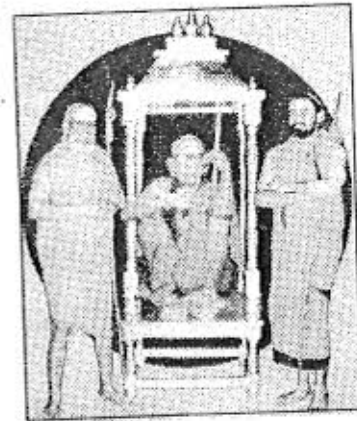
Date: 1-12-2002

ஸ்ரீ முகம்

புனித பாரத பூமியில் காவேரீ நதிக்கரையில்
ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமி பள்ளி கொண்டு அருள் பாலிக்கும்
ஸ்ரீரங்கம் புண்டரீகேத்ரத்தில் வஸிக்கும் தேவாரம்
சீதாராம அய்யர் பேரன் தேவாரம் பாலகபீரமணியன்
தனது பாட்டனாரின் க்ஞாபகார்த்தமாக வைகைச்சேரி
தேவாரம் சீதாராம அய்யர் எண்டோன்மண்டி என்ற
பெயரில் ஓர் ஸ்தாபனம் நிறுவி அதன் மூலம் ஆண்டு
தோறும் சென்னை நாரதகான சபையில் டிஸம்பர் மாதம்
இசை விழாவில் தேவார சொற்பொழிவும் ஸங்கீத
கச்சேரியும் நடத்த திட்டமிட்டிருப்பதையறிந்து மிக்க
மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். "வேத நெறி தழைத்தோங்க, மிகு
சைவத்துறை விளங்க" திருஞான ஸம்மந்தர்
அவதரித்ததாக பெரிய புராணம் கூறுகிறது. பெருமை
வாய்ந்த ஸம்மந்தர், அப்பர், சுந்தரர் தேவாரத்தை அருளிச்
செய்துள்ளார்கள்.

நமது அனாதியான ஸனாதன தர்மங்களுக்கு ஆணி
வேராக உள்ள வேதங்கள் ஸ்வரம், உச்சாரணம்.
முதலியவைகளை வம்ச பரம்பரையாக வேத வித்வான்கள்
காப்பாற்றி வருவது போல் ஒதுவாமூர்த்திகளும் வழி
வழியாக தேவாரங்களுக்கு உண்டான பண்களுடன்
(ராகங்களுடன்) பாடி ரக்ஷித்து வருகிறார்கள். அத்தகைய
பெருமை வாய்ந்த தேவார பாடல்களை இன்னிசை
மூலமாக பரப்பும் இந்த உயர்ந்த தொண்டு மக்களுக்கு
நன்கு பயன்பட்டு பரமேச்வரன் அருளால் உலகமனைத்தும்
இஹபரஸகல மங்களங்களாகியும் அடைந்து பரம
சேஷமமாக வாழ வேண்டும் என்று ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

— நாராயணஸ்மிருதி:

ஓம் முன்னுரை

தமிழ் மொழியில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் இன்னிசைச் செல்வம் மூவர் பாடிய “தேவாரம்” ஆகும். இதன் சிறப்பையும் மூவரின் பக்தித் தொண்டையும் பாாட்டி புரீகாஞ்சி மகாகவாமிகள் பல தடவை அருள்வாக்காக அளித்திருக்கிறார்கள்.

திரு ரா. கணபதி அவர்கள் தொகுத்து அளித்துள்ள தெய்வத்தின் குரல் (வானதி பதிப்பகம்) திவ்ய வித்யா பதிப்பகம் வெளியிட்ட நூல்கள், கல்கி கலைமகள் இதழ்களில் வந்தவை இவற்றிலிருந்து சிலசில பகுதிகளைத் தொகுத்து இசை அன்பர்களுக்காக சமர்ப்பணம் செய்துள்ளோம். படித்துப் பயன் பெற வேண்டுகிறோம்.

முதன் முதலில் இந்நாட்டில் தோன்றிய ஸங்கீத மும்மூர்த்திகளான “திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், கந்தரமூர்த்தி கவாயிகள்” பாடியுள்ள தேவாரப் பாடல்களை இன்னிசைக் கச்சேரிகளில் தவறாமல் பாடிப் பரப்ப வேண்டும் என்று இதைப் படிக்கும் இசைக் கலைஞர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம், ரசிகர்களும் பெரும் அளவு ஆதரவு தர வேண்டுகிறோம்.

குருநாதன் திரு அருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கட்டும்.

“வையகமும் துயர் தீர்கவே”

— தொகுப்பாசிரியன்.

காஞ்சி மாமுனிவர் கண்ட தேவார மூவர்

1. சிவபாத சேகரன்

“புகழ்ச் சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே” என்று ஆனந்த பரவசத்தில் திருநாவுக்கரசர் பாடுகிறார். அந்தச் சேவடியின் அடியிலே தன் முடி குடிய தலை கிடக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவன் தான் சிவபாத சேகரன் என்ற பெயர் பெற்ற ராஜ ராஜ சோழன். **

தேவாரத் திருப்பதிக ஏடுகளை சிதம்பரத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து லோகத்துக்கெல்லாம் கொடுத்த பரம உபகாரி ராஜ ராஜன். அவன் இல்லாவிட்டால் நமது பக்திப் பண்பாட்டுக்கே மூச்சாக உள்ள தேவாரம் இல்லை. எல்லாச்சுவடிகளும் கரையான் அரித்து மட்கி மண்ணாகி இருக்கும்.

** ராஜ ராஜனுக்கு 1000 ஆவது ஆண்டு விழா 1984-ல் நடந்த போது காஞ்சி மாமுனிவர் ஒரு பொற்கிரீடத்தை ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி மூலம் ராஜராஜன் சிலைக்கு அணிவிக்கப் பணித்தார். அந்தக் கிரீடத்தை முன்பு 17 ஆண்டுகள் வரை ஸ்ரீபெரியவாள் பிரதோஷ பூஜையில் தாமே அணிந்து கொண்டு பூஜைசெய்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விழுப்புரம் அருகே திருவாமாத்தூர் என்ற தலம் உள்ளது. ராஜராஜன் காலத்திலிருந்து கோவில்களில் தேவாரம் பாடுவதற்கு அரசே மானியம் கொடுத்து வந்திருக்கிறது. ஒரு கல்வெட்டுப்படி பதிகம் ஓதியவர்கள் யார் என்றால் பதினாறு குருடர்கள். அவர்களுக்குத் தேவாரம் கற்றுக் கொடுத்து அதை அவர்கள் கோவிலில் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் பண்ணி எல்லா மக்களும் பயன் அடையச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி புரிய இரண்டு பேர் (அங்ககினம் இல்லாதவர்கள்) ஆக 18 பேர்களுக்கு ராஜ மானியம் விடப்பட்டுள்ளதாக கல்வெட்டு கூறுகிறது. மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை இரண்டையும் சேர்த்து வைத்து உடல் ஊனழற்றவர்களாலேயே மக்கள் யாவருக்கும் தெய்வீகப் பணி நடந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது.

2. தேவாரத்தின் சிறப்பு

தேவாரம் ஒரு உயிருள்ள உருவாய் இருந்து கொண்டு பாடுபவர்களையும் கேட்பவர்களையும் உருக்கி உயர்த்தும் கார்யத்தைச் செய்கிறது. உலகத்தில் வைதிக நெறியை உயிர்ப்பிக்கும் கார்யத்துக்கு கருவியாகவும் உள்ளது.

ராஜ ராஜன் காலத்தைச் சேர்ந்தவர் கணபதி உபாசகரான நம்பியாண்டார் நம்பி. அவர் வகுத்தபடி முதல் மூன்று திருமுறைகள் சம்பந்தர் தேவாரம். அடுத்த மூன்று திருமுறைகள் அப்பர் தேவாரம். ஏழாம் திருமுறை சுந்தரர் தேவாரம்.

நம்மோட பழைய ராகங்கள் ஒரிஜினல் ரூபம் மாறாம ரொம்பக்காலமா வந்துண்டிருப்பது தேவாரப் பண்களில் தான் என்று தெரிகிறது. வேதத்தை ஸ்வரம் தப்பாமல் வைதிகாள் வம்ச பரம்பரையா ரகிச்சுக் கொடுத்து வந்துள்ளது போல தேவார ஒதுவார் மூர்த்திகள் வழிவழியாக தேவாரப் பாடல்களை பண் (ராகம்) மாறாமல் பாடி காப்பாத்திக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

இப்போதுள்ள சங்கராபரணம் பைரவி, நீலாம்பரி, காம்போஜி, கேதாரகௌள, பந்துவராளி சௌராஷ்டிரம் போன்ற ராகங்கள் வேறு பெயரில் பண் ஆக உள்ளன என்று ஆராய்ச்சி மூலம் நிச்சயம் செய்துள்ளார்கள். **

சோழ அரசர்களும் மானியம் கொடுத்து கோவில்களில் தேவாரம் ஒதும்படி செய்து இந்த இசை மரபை வளர்த்து வந்துள்ளனர்.

"குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில்"
(அப்பர் தேவாரம்)

"பொன்னார்மேனியனே"
(சுந்தரர் தேவாரம்)

போன்ற பக்தி பரவசத்தில் பிறந்த அம்ருத வாக்குகளை நாமாகச் சொல்லும் போது அந்த அம்ருதத்தை அரை நிமிஷம் ஒரு நிமிஷம் தான் ருசி பார்க்க முடிகிறது என்றால் இவற்றையே உருக்கமான

** விவரம் பிற்சேர்க்கை 1

ரக்தி ராகங்களிலோ, கம்பீரமாயிருக்கிற கன ராகங்களிலோ இழைத்து இழைத்து பலுக்கிப்பலுக்கி கானம் செய்தால் கால்மணி அரைமணி கூட ஒரு விருத்தத்தையே விந்யாஸம் செய்தாலும் அவ்வளவு நேரம் மனம் அதிலே தோய்ந்திருந்து தெய்வஸ்மரணத்தில் விலகாமல் இருக்கிறது. அதனால் தான் பூஜையின் உபசாரங்களில் தேவாரம் பாடுவதையும் ஒரு அங்கமாக வைத்தார்கள் நம் முன்னோர்கள்.

3. வேத நெறியும் தேவாரமும்

ஞான சம்பந்தர் எதற்கு அவதரித்தார் என்பதைப் பெரிய புராணம் பாடிய சேக்கிழார். “வேத நெறி தழைத்து ஓங்க” என்று சொல்கிறார். வேதநெறி என்பது ஒரு பெரிய ஆறு. ஒரு ஆற்றிலேயே பல படித்துறைகள் இருப்பது போல வேத நெறியில் சைவம், வைணவம் சாக்தம் என்று பல இருக்கின்றன. இவற்றுள் “மிகு சைவத்துறை விளங்க” அவதரித்தவர் ஞானசம்பந்தர் என்கிறார் சேக்கிழார்.

முருகன் அடியார்களில் சிறந்தவரான அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் முருகனை “உறை புகலியூரில் அன்று வருவோனே” என்று பாடுகிறார். புகலியூர் என்பது சீர்காழி. ஞான சம்பந்தர் முருகனின் அவதாரம்.

“வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துமூல் ஆதமில்லி அமண்” என்றும் “மறை வழக்கம் இல்லாத மா பாவிகள்”

என்றும் கூறி சமணர்களை வாதில் வென்றிட மதுரை தேவாரத்தில் சம்பந்தர் பிரார்த்திக்கிறார்.

சிதம்பரம் தேவாரத்தில் இவ்வாறு பாடுகிறார். “கற்று ஆங்கு எரி ஓம்பி கலியை வாராமே செற்றார் வாழ்தில்லை” என்று. இதன் பொருள் வேத அத்தியயனம் செய்து அதில் சொல்லியிருக்கிறபடி அக்கினி (எரி) வளர்த்து யாகம் செய்து கலியை விரட்டி விட்ட வேதியர்கள் வாழ்கிற தில்லை (சிதம்பரம்) என்பதாகும்.

ஓமாம்புலியூர் தேவாரத்தில் யாகங்களைப் பற்றி நிறையச் சொல்கிறார். “பரப்பைப் படுத்து எங்கும் பசுவேட்டு எரி ஓம்பும்” என்பது அந்த தேவாரம். (பரப்பு என்றால் யாக வேதியை முறைப்படி அமைப்பது. சயனம் என்பது அது தான்).

சம்பந்தர் பிராம்மணர், அதனால் யாகாதிகளைக் கொண்டாடிச் சொல்லி இருக்கிறார் என்று நினைத்தால் சரி இல்லை. அப்பிராம்மணரான அப்பரும் ஸ்வாமியை வேத வேள்வி சம்பந்தப்படுத்தியே தோத்திரம் செய்கிறார்.

“வேதியா வேதகீதா, வேதங்கள் நான்கும் கொண்டு விண்ணவர் பரவி ஏத்த, வேதத்தான் என்பார், வேள்வியுளான் என்பார், வேதநாயகன் வேதியர்நாயகன், அந்தணர் தம் சிந்தையானை அருமறையின் அகத்தானை, வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார் போலும், வேதம் ஒதி வந்து இங்கு இல் புருந்தார்”

என்று எல்லாம் அப்பர் தேவாரப் பாடல்கள் உள்ளன.

சம்பந்தர் பாடிய ஓமாம்புலியூர் தலத்தில் அப்பரும் பின் வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“ஓதி மிக அந்தணர்கள் எரி மூன்றும் ஓம்பும்
உயர் புகழ் ஆந்தரும் ஓமாம் புலியூர்
ஒன்றிய சீர் இருபிறப்பர் முத்தீ ஓம்பும்
உயர் புகழ் தான்மறை ஓமாம்புலியூர்”

ஹோமம் நிறைந்ததே ஓமாம்புலியூர், எரி மூன்று (முத்தி) என்பவை கார்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், தட்சிணாக்னி ஆகும். பிராம்மணன் வளர்க்க வேண்டிய மூன்று அக்கினி குண்டங்களைச் சொல்வது. இத்தனை நுணுக்கமாக அப்பர் பிராம்மண ஆசாரங்களைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

வேதங்களை எல்லாம் ஒரு சரீரமாக (மெய்யாக) வைத்துக் கொண்டால் அதில் உயிராக (மெய்ப் பொருளாக) இருப்பது சிவ நாமா.

“வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
நாதன் நாமம் நமச் சிவாயவே”
என்பது சம்பந்தர் தேவாரம்.

4. தேவாரமும் தலபுராணங்களும்

வேதத்தில் என்ன சொல்லியிருந்தாலும் அது சத்தியம் என்று நம்ப வேண்டும் என்பது போல சைவ

வைணவத்துத் தமிழ் வேதமாக உள்ள தேவார திவ்யப்ரபந்தங்களில் சொல்லி இருப்பதை நாம் உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். தேவாரத்தில் அந்தந்த தல புராணச் சிறப்பு பற்றிய கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காஞ்சிபுரம் தேவாரத்தில் அம்பாளே பிடித்து வைத்துப்பூஜை செய்த லிங்கம் ஏகாம்பரநாதர் என்பதைப் பாட்டுக்குப் பாட்டு பாடி அம்பாள் பூஜை செய்த மகிமையை சொல்கிறார்.

“ஏவார் குழலான் உமைநங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற”
“ஆற்றில் புகழான் உமை நங்கை ஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற”

அம்பாள் பூஜை செய்த போது பெரிய வெள்ளம் வர அவள் லிங்கத்தை விடாமல் தழுவிக்கட்டிக் கொண்டாள் என்பது காஞ்சி தலபுராணம். இதே கருத்தை சுந்தரரும் கூறுகிறார்.

என் கல் இன்றி இமையவர் கோனை
ஈசனை வழிபாடு செய்வான் போல்
உள்ளத்துள்கி உகந்து உமை நங்கை
வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு

வெள்ளம் காட்டி வெருட்டிய வஞ்சி
வெருவி ஓடித்தழுவ வெளிப்பட்ட
கள்ளக்கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்ற வாறே

அப்பர் தேவாரத்தில் திருவானைக்கா தலபுராணக் குறிப்பு இவ்வாறு வருகிறது.

“சிலந்தியும் ஆனைக்காவில் திருநிழற்பந்தர் செய்து உலந்தவன் இறந்தபோதே கோச் செங்கணானுமாகக் கலந்த நீர்க்காவிரி சூழ் சோணாட்டுச் சோழந்தங்கள் குலத்தனில் பிறப்பித்திட்டார் குறுக்கை வீரட்டனாரே”

சம்பந்தரோ இத்தலத்தில் உள்ள ஐம்பு விருட்சம் பற்றி

“வெண்ணாவலின் மேவிய எம் அழகா” என்று பாடுகிறார். திருவிடை மருதூரில் தைப்பூச ஸ்நாநம் விசேஷம் என்று தல புராணம் கூறும். அப்பரும் சம்பந்தரும் பாடிய தேவாரம் வருமாறு

“பூசம் புகுந்தாடிப் பொலிந்தழகாய ஈசன் உறை கின்ற இடைமருது ஈதோ”

“வருந்திய மாதவத்தோர் வானோர் ஏனோர்வந்து ஈண்டிப் பொருந்திய தைப்பூசம் ஆடி உலகம் பொலிவு எய்த” (சம்பந்தர்)

“ஈசன் எம்பெருமான் இடைமருதினில் பூச நாம் புகுதும் புனல் ஆடவே” (அப்பர்)

“திருச்சிற்றேமம்” (சித்தாம்பூர்) என்ற தலத்தில் இன்றும் ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் தேன் கூடு உள்ளது. சித்தர்கள் வண்டு ரூபத்தில் பூஜித்ததாகத் தலபுராணம் கூறும்

“தேனார் வண்டு பண் செய்யும் திரு ஆரும் சிற்றேமத்தான்” (சம்பந்தர் தேவாரம்)

5. தேவார மூவர் (அ) திருஞான சம்பந்தர்

திருஞான சம்பந்தர் ஸாக்ஷாத் பரதேவதையின் பாலைப் பானம் பண்ணியதால் குழந்தையாக இருந்து கொண்டே எத்தனை விதமான செய்யுள் வகை உண்டோ அத்தனையிலும் பாடல்கள் பாடியவர். “பாலின்ட்ரோமாக” (ஆங்கிலச் சொல்) முழுச்செய்யுள் செய்வதற்குத் தமிழில் “மாலை மாற்று” என்று பெயர். மிகக் கடினமான இந்த “மாலை மாற்று” வகையில் பதினோரு இரட்டை வரிச் செய்யுள்களைப் பாடியுள்ளார். படித்தால் கண்ணைக் கட்டி காட்டில் விட்ட மாதிரி இருக்கும்.

“யாம் ஆமா? நீ ஆம் ஆம் மாயாழீ! காமா! காண்நாகா! காணா காமா! காழியா! மாமாயா! நீமாமாயா”

(குறிப்பு :- கடைசி எழுத்திலிருந்து திருப்பிப் படித்தாலும் முதல் எழுத்திலிருந்து படித்தாலும் ஒரே மாதிரி வரும், விகடகவி என்பது போல).

அற்ப மனுஷ்யர்களான எங்களால் எதுவும் பண்ண முடியாது. மகா சக்தனான இறைவா! உன்னால் தான் முடியும் என்பது இதன் தாத்தபரியம்.

அபிஷேகப்பிரியனான பரமேஸ்வரன் விபூதிப் பிரியனும் ஆவான். “காடுடையச் கடலைப் பொடிப் பூசி என் உள்ளம் கவர் கள்வன்” என்று முதல் தேவாரத்திலேயே சம்பந்தர் பாடுகிறார்.

திருநீற்றுக்கு (விபூதிக்கு) என்ன என்ன மகிமை இருக்கிறது என்பதை “மந்திரமாவது நீறு” என்ற திருநீற்றுப்பதிகத்தைப் பார்த்தாலே போதும்.

‘சிவ’ நாமாவுக்குச் சமமான பெருமை வாய்ந்தது ‘அர’ நாமா. ஆகவே “வாழ்க அந்தணர், வானவர் ஆனினம்” என்று தொடங்கும் தேவாரத்தில்

“அரன் நாமமே சூழ்க” என்று பாடுகிறார்.

தர்மத்துடன் ஆட்சி நடத்தும் ராஜ்யத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் ஹர ஹர என்று மக்கள் கோஷிக்க வேண்டும் என்கிறார் சம்பந்தர். அவர் ஆணைப்படி இன்றளவும் “நம: பார்வதீ பதயே” என்று ஒருவர் சொன்னால் நாம் அத்தனை பேரும் “ஹர ஹர மகாதேவா” என்கிறோம். முருகனுக்குக் காவடி எடுத்து கோஷம் போட்டாலும் இந்த ஹர ஹரோஹரா தான். தண்டாயுதபாணிக்கு ஹர ஹரோ ஹரா என்கிறோம்.

அரக்கோணம் கடம்பத்தூர் பக்கம் கூவம் ஆறு உற்பத்தியாகும் இடம் அருகே திரு இலம்பை அம்கோட்டூர் என்ற தலத்துக்கு 1932-ல் போயிருந்தேன். இந்த ஊர் தேவாரத்தில் சம்பந்தர் “எனது உரை தனது உரையாகப்” பாடினதாக ஒரு தரத்துக்குப் பலதரம் அடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஈசுவர குண கணங்களை லீலைகளை, அவன், தன்னை இப்படிப் பாடல் பண்ணுகிற லீலைகளை,

உருகி உருகி நினைத்துக் கொண்டு வைதிகம், சைவம் தழைப்பிக்கிற காரியத்தைப் பண்ணிண்டிருந்தார்.

அவருக்கு 16 வயது ஆனபோது திருநல்லூர் பெருமணம் என்ற ஊரில் கல்யாணம் நடந்தது. பாணிக்கிரகணம் ஆயிற்றோ இல்லையோ புதிதாகக் கல்யாணம் செய்து கொண்ட இளம் மனைவியையும் இன்னும் வந்திருந்த அத்தனை பந்து மித்திரர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த ஊர்க் கோவிலுக்குப் போனார்.

“காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி” என்ற பஞ்சாட்சரப்பதிகத்தை (சம்பந்தர் பாடிய கடைசி தேவாரம்) பாடிக் கொண்டே அங்கு தோன்றிய ஜோதியில் எல்லோரையும் அனுப்பிவிட்டுத்தானும் மனைவியுடன் பரமானந்தமாகி அதனுள் புகுந்து இரண்டறக் கலந்து விட்டார்.

(ஆ) அப்பர் - வாகீசர் - திருநாவுக்கரசர்

சம்பந்தருக்கு அப்பர் சீனியர் கான்டெம்பரரி (வயதில் பெரியவரான அப்பர் சம்பந்தரின் சம காலத்தவர்) இரண்டு பேருக்கும் பரஸ்பரம் அபாரப்பிரியமும் மரியாதையும் உண்டு. சேர்ந்தே அநேக கேஷத்திரங்களுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அந்தந்த ஊரில் இருந்த ஜனங்களுக்கு அப்படி ஒரு பாக்கியம். சிவ பக்தியில் ஊறிப்போன பழுத்த பழமான அப்பர், பிஞ்சிலேயே பழுத்த சம்பந்தர் இரண்டு பேரையும் ஒரே சமயத்தில் சேர்ந்து தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றார்கள்.

அப்பர் உருகி, உருகிச் சொல்லியிருக்கிற வர்ணனைகளை நாம் சொல்லும் போது நம்மையும் உருக்கி பக்திரசத்தை ஊட்டி விடுகின்றன. **

வாகீசர் யார்? திருநாவுக்கரசருக்கு அப்படிப் பேர். அவரது இயற்பெயர் மருள் நீக்கியார் என்பது. சைவராகப் பிறந்த அவர் சமண சமயத்தில் சேர்ந்த போது தர்மஸேனன் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

அவரது தமக்கையான திலகவதியாரின் வேண்டுகலுக்கு இரங்கி இறைவன் அவரை மீண்டும் சைவ சமயத்தில் ஈடுபடச் செய்தார். திருவதிகை என்ற தலத்தில் தமது முதலாவது தேவாரப்பதிகம் பாடியதும் பரமேசுவரன் அசரீரியாக "நாவுக்கரசு" (வாகீசர்) என்ற பெயரைச் சூட்டினார். (வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் என்று பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் பாடுகிறார்).

நெஞ்சு உருகி, நெஞ்சு உருகி, கேட்கிற நம் முடைய நெஞ்சம் உருகும்படி தேவாரம் பாடி ஸாக்ஷாத் ஈசுவரனிடம் "வாகீசர்" "நாவுக்கு அரசர்" என்று பட்டம் வாங்கினார். அவர் பாடிய முதல் தேவாரம் கூற்றாயின வாறு விலக்கவில்லை என்று ஆரம்பிக்கிறது.

** பிற்சேர்க்கை 2 பார்க்கவும்

பிற்காலத்தில் ஞானசம்பந்தர் அவரை "அப்பர்" என்று அழைத்தார்.

சமண சமயத்தைச் சேர்ந்த மன்னன் அப்பரைக் கொடுமைப்படுத்தினான். சுண்ணாம்புக் காளவாய்-க்குள் தள்ளினான். அங்கேயேயும் ஈசுவரனின் பாத கமலங்களை அவர் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். காளவாயே ஏர்கண்டிஷன் பண்ணின மாதிரி ஆகிவிட்டது.

ஸுஸ்வரமான வீணா கானத்தையும் ஜிலுஜிலு என்று வீசுகிற சந்திரிகையையும் மந்த மாருதத்தையும் வஸந்த காலத்தின் மாதூர்யத்தையும், வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்கிற ஒரு குளிர்த் தடாகத்தின் இனிமையையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அனுபவித்தால் எத்தனை இன்பமாக இருக்குமோ அப்படிப்பட்ட ஈசன் திருவடி நிழல் அனுபவத்தை அந்தக் கொதிக்கிற சுண்ணாம்புக் காளவாய்க்குள் தாம் அனுபவிப்பதாக அப்பர் சுவாமிகள் ஆனந்தமாகப் பாடினார்.

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கின வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே"

அப்பருக்கு மற்றும் ஒரு தண்டனை கிடைத்தது. கல்லிலே அவரைக் கட்டி கடலில் கொண்டு போய்

போட்டனர். அப்போது தான் "சொற்றுணை வேதியன்" என்ற தேவாரம் பாடினார்.

"சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத்திருந்தடி பொருந்தக்கை தொழக்
கற்றுணைப் பூட்டி யோர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே."

இப்படி பஞ்சாட்சரம் ஐபித்து சிவன் அருளால்
அந்தக் கல்தூணை தெப்பமாக மிதந்து வந்து கரையில்
அப்பரை ஒதுக்கியது. இப்போதும் அந்த இடத்துக்கு
"கரை ஏற விட்ட குப்பம்" என்று பெயர்.
திருப்பாப்புவியூர் (கடலூர்) கிட்ட உள்ள ஊர் அது.

மேலே சொன்ன பஞ்சாட்சரப் பதிகத்தில்
சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதைப்பற்றிப்
பாடியிருக்கிறார். (ஆவினுக்கு அருங்கலம் அரன்
அஞ்சாடுதல்).

ஆ! என்றால் பசு. அஞ்சாடுதல் என்றால்
பஞ்சகவ்யத்தால் நீராடுவது. அதாவது பஞ்சகவ்ய
அபிஷேகம் செய்வது. பசுவின் பால், தயிர், நெய்
தவிர கோமூத்ரம் கோமயம் இந்த ஐந்தையும் கலந்து
அபிஷேகம் செய்வது (அஞ்சாடுதல்) விசேஷம்.

"புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன் அடி
என் மனத்தே

வழுவாதிருக்க வரம் தர வேண்டும்"

என்று அப்பர் சுவாமிகள் சொன்ன மாதிரி
பகவதஸ்மரணம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும்.

(இ) சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் உள் மனஸ்
(அந்தரங்கம்) எப்படி இருந்தது என்றால் அதற்கு
அவருடைய பாடல்களைத் தான் பார்க்க வேண்டும்.
இப்படியும் ஒரு உத்தமமான பக்தியா என்று நாம்
குழைந்து போகிற மாதிரி அவர் தேவாரம்
பாடியிருக்கிறார்.

"அன்னே! உன்னை அல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே"

"அத்தா! உனக்கு ஆளாய்"

"உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே"

என்று இப்படி அநேக பாடல்கள் நம்முடைய
கருங்கல் மனைஸயும் நெகிழச் செய்கிற மாதிரி
பாடியுள்ளார்.

ஸாக்ஷாத் ஈசுவரனிடம் வன் தொண்டராக
இருந்த இவரே தான் அவனுடைய அடியார்களான
அறுபத்து மூவருக்கும் தம்மை "அடியேன்"
"அடியேன்" என்று ஒரே அடக்கமாகத் தெரிவித்துக்
கொண்டு நமஸ்காரம் பண்ணி திருத்தொண்டத்
தொகை பாடியிருக்கிறார்.

பிற் சேர்க்கை - 1

சென்னை தமிழிசைச் சங்கத்தின் ஆதரவில் இசை அறிஞர்கள் முடிவு செய்த பண் ஆராய்ச்சியின் படி தேவாரப் பண்களும் அவற்றுக்குத் தற்கால ராகப் பெயர்களும் வருமாறு.

பண்	ராகம்	குறிப்பு
1) கொல்லி	நவரோஸ்	
2) சீகாமரம் & இந்தளம்	நாதநாமக்கியை	
3) செவ்வழி	யதுகுலகாம் போஜி	சம்பந்தர் மட்டும் பாடியுள்ளார்
4) கௌசிகம்	பைரவி	அப்பர் பாடவில்லை
5) பஞ்சமம்	ஆகிரி	அப்பர் பாடவில்லை
6) செந்துருத்தி	மத்யமாவதி	சந்தரர் மட்டும் பாடியுள்ளார்
7) வியாழக்குறிஞ்சி	ஸௌராஷ்டரம்	சம்பந்தர் மட்டும் பாடியுள்ளார்
8) தக்கேசி & தக்க	காம்போஜி	அப்பர் பாடவில்லை
9) காந்தார பஞ்சமம்	கேதாரகௌள	-----
10) நட்ட பாடை	நாட்டை சிலர் நாட்டைக் குறிஞ்சியில் பாடுகிறார்கள்	அப்பர் பாடவில்லை

11) பழம் பஞ்சரம்	சங்கராபரணம்	-----
12) சாதாரி & நட்ட	பந்து வராளி	-----
13) புறநீர்மை	பூபாளம் (அந்தர காந்தாரம் கூடியது)	அப்பர் பாடவில்லை
14) மேகராகக்குறிஞ்சி	நீலாம்பரி	சம்பந்தர் மட்டும் பாடியுள்ளார்
15) அந்தாளிக் குறிஞ்சி	சாமா	" "
16) திருத்தாண்டகம்	ஹரிகாம்போஜி	அப்பர் மட்டும் பாடியுள்ளார்
17) குறிஞ்சி	ஹரி காம்போஜி போல சிலரும் குறிஞ்சியிலேயே பெரும்பாலும் பாடி வருகிறார்கள்	
18) பழந்தக்கராகம்	பெரும்பாலோர் ஆரபியிலும் சிலர் சுத்த சாவேரியிலும் பாடுகிறார்கள்	
(இப்பண்ணில் சந்தரர் பாடல் இல்லை)		
19) கொல்லிக்கௌவரணம்	நவரோஸ்	
20) காந்தாரம்		
21) பியந்தைக் காந்தாரம்		

குறிப்பு:- (1) "யாழ்முறி" பண் என்பதாக அடாணா ராகத்தில் சிலர் பாடி வருகிறார்கள். ஆனால் பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி கருத்துப்படி இது மேகராகக் குறிஞ்சி (நீலாம்பரி)யில் பாடப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அடாணா ராகம் தேவார மூவர் காலத்துக்குப் பிற்பாடு வந்த வழக்கில் உள்ள சம்பந்திய ராகம்.

(2) அப்பர் பாடிய திருவிருத்தம், திருக்குறந்தொகை, அற்புத பதிகம், தனிக்குறந்தொகை, முக்திப்பதிகம், போற்றி பாடல்கள் இவற்றுக்கு பண் பெயர் குறிப்பிடக் படாததால் ஒதுவார்கள் தங்கள் மனோதர்மப்படி பலவித ராகங்களில் பாடி வருகிறார்கள்.

பிற்சேர்க்கை - 2

காஞ்சி மகாசுவாமிகள் தேவாரத்தில் எவ்வளவு ஈடுபாடு உடையவர் என்பதை நேரில் பார்த்து ஆனந்த பரவசம் அடைந்து 23-6-1985-ல், வெளி வந்த ஆனந்த விகடன் இதழில் "தூக்கிய திருவடி" என்ற தலைப்பில் அடியேன் எழுதிய கட்டுரையின் சில பகுதிகள் கீழே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தூக்கிய திருவடி

"உனக்கு என்ன கேடு? நீ சும்மா ஒரு இடத்திலே உட்கார்ந்திருக்க வேண்டியது தானே? கால் வலிக்க ஊர் ஊராக இந்தத் தள்ளாத வயதிலே சுற்றிக் கொண்டு இருப்பானேன்?

நீ என்னுடன் வந்துவிடு என் வீட்டில் உன்னை ஜாம் ஜாம் என்று வைத்துக் காப்பாற்றுகிறேன். சிவனே என்று என் வீட்டில் சௌகரியமாக இரு. இப்படி ஊர் ஊராக கால் வலிக்க அலையாதே. நான் சொல்வதைக் கேள்" — இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் அங்கு கூடி இருந்த சுமார் ஏழெட்டுத் தமிழர்களுக்குப் பெரிய அதிர்ச்சி. தமிழ் அறியாத

மராட்டி பேசும் வேத பாடசாலை மாணாக்கர்-களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒன்றுமே புரியாத திகைப்பு!

இது நடை பெற்ற இடம் சாதாரா (மராட்டிய மாநிலம்). சங்கர மடம். 1980-ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் நவராத்திரிக்குப் பிறகு ஒரு நாள் மாலை சுமார் 5 மணிக்கு நெய்வேலி அன்பர் ஒருவர் ஸ்ரீ காஞ்சிப் பெரியவாளைப் பார்த்துச் செய்த நிந்தாஸ்துதி தான் மேலே நீங்கள் படித்தது.

அர்ச்சனை செய்யப்பட்ட உருவமோ ஸ்தானு லிங்கமாக, தட்சிணாமூர்த்தியாக ஒருவிதச் சலனமும் இன்றி அறையின் உள்ளே அமர்ந்திருந்தது.

என் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் ஆக வில்லை என்ற ஏக்கம், ஆபீஸ் தொல்லை என்று மூட்டை மூட்டையாகப் பிரச்சனைகளை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த எனக்கு மிக அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது.

உச்சஸ்தாயில்

"எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே !

ஏகம்பமேவி இருந்தாய் நீயே !

நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே !

ஞானச் சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே "

— என்ற

(செய்யுது திருத்தந்தைப் பாட)

அப்பா தேவார விருத்தத்தைப் பாட ஆரம்பித்தேன்.

நெய்வேலி அன்பரின் அர்ச்சனை ஓய்ந்திருந்தது. கச்சி ஏகம்பம் — காஞ்சி மாமுனிவர் கண் திறந்து அருள் நோக்குடன் பார்த்தார்கள். அசையா உடலும் அசைந்தது. விபூதியை உடம்பு முழுதும் பூசிக் கொண்டே அடியேன் பாடுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது நிகழ்ந்தது அந்த அற்புதம்

“பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே !
புகழ்ச் சேவடி என் மேல் வைத்தாய் நீயே !”

என்ற தேவார அடிகளைப் பாடும் போது தனது வலது திருவடியைத் தூக்கிச் சற்று நேரம் காட்டி அருளிணார். கண்ணீர்மல்க மேற் கொண்டு பாட முடியாதபடி பேச்சு மூச்சற்ற நிலை ஏற்பட்டது சற்று நேரம்.

அந்தத் “தூக்கிய திருவடியின்” அருள் ஆணையால் சாதாராவில் உத்தர சிதம்பரம் ஒன்று உருவாகி அண்மையில் குடமுழுக்கு நடைபெற்றது மகிழ்ச்சியையும் மன நிறைவையும் தந்தது.

— வை. பாலசுப்பிரமணியன்

சம்பந்தர்

வேதநெறி தழைத்து ஓங்க மிகு சைவத்துறை விளங்கப் பூத பரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்து அழுத சீத வள வயல் புகலித் திருஞான சம்பந்தர் பாத மலர் தலைக் கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

அப்பர்

திருநாவுக்கு அரசு வளர் திருத் தொண்டின் நெறிவாழ வருஞானத் தவ முனிவர் வாகீசர் வாய்மை திகழ் பெரு நாமச்சீர் பரவல் உறுகின்றேன் பேர் உலகில் ஒரு நாவுக்கு உரை செய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்.

சுந்தரர்

மலர் மிசை அயனும் மாலும் காணுதற்கு அரிய வள்ளல் பலர் புகழ் வெண்ணெய் நல்லூர் ஆவணப்பழமை காட்டி உலகு உய்ய ஆண்டு கொள்ளப் பெற்றவர் பாதம் உன்னித் தலைமிசை வைத்து வாழும் தலைமை நம் தலைமையாரும்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய
பெரிய புராணம்

